

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ:
“МІЖНАРОДНІ КОНФЛІКТИ ТА ЗМІ”

студента 509 групи
Коваль Ярослава

Київ 2015

ПЛАН РОБОТИ:

- Поняття
- Типологія
- Причини
- Засоби та методи врегулювання міжнародних конфліктів
- Роль ЗМІ у висвітленні геополітичних конфліктів
- Журналістика конфлікту: принципи та правила
- Безпека журналістів: поради. (Поради журналістам перед поїздкою в АТО)

- Конфлікт- це багатогранне поняття та явище, яке є незаперечним та невід`ємним від людського соціуму, адже вся його історія пов`язана із динамікою наростання та спадання конфліктної напруги на протязі розвитку людства.
Що ж до міжнародного конфлікту, то тут інтереси стикаються вже на міждержавному рівні і суб`єктами конфлікту стають уже декілька д-ав, за умов протидії дек.між. сил чи акторів виникає зіткнення їхніх інт., що призводить до гострої протидії або протиборства. Наслідки вин.на міжнародному рівні і бувають різними- конфлікт може вилитись у між.кризу. Однією з особл.між. конф. є те, що він може виникнути зсередини д-ви, тобто він може бути внут. конф., а вже потім перерости у міжнар.і призвести до міжнар.наслідків.

ТИПОЛОГІЯ:

виділяють:

- -міждержавні конфлікти
  - національно-визвольні війни, антиколоніальні, війни народів, проти расизму, проти урядів
  - внутрішні інтернаціональні конфлікти

- Види міждержавних конфліктів:
  - конфлікт ідеологій
  - конфлікт через політичне панування
  - територіальний конфлікт
  - релігійний конфлікт

Міждержавний конфлікт часто реалізується у формі війни. Потрібно проводити чітку границю між війною й міждержавним конфліктом:

- військові конфлікти менш масштабні. Цілі - обмежені. Причини - спірні питання.

Причина війни - глибинні економічні й ідеологічні протиріччя меду державами.

ПРИЧИНИ:

- Причинами конфлікту або його об'єктами можуть бути ресурси, влада, цінності, території і їхнє коло може розширюватись. не завжди боротьба за об'єкти може перерости безпосередньо у конфлікт часто конфлікт є останнім «аргументом» його учасника. Ототожнюється з наявністю насильства, яке часто має військову форму, але воно не завжди є обґрунованим атрибутом конфлікту

ЗАСОБИ ТА МЕТОДИ ВРЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТІВ:

- Методи врегулювання конфліктів великою мірою залежать від особливостей конфлікту, його спрямованості, складу конфлікту, мети і предмета. Конфліктів може бути безліч, тому стільки ж багато може бути способів врегулювання них.
- Процес врегулювання, природно, не може не брати до уваги учасників конфлікту та їх особливості. У підсумку, від учасників залежить подальший розвиток подій; чи продовжиться конфлікт і потрібно прийняття більш радикальних заходів, або сторони прийдуть до мирної згоди. На протязі розвитку конфлікту його учасники, як прямі, так і непрямі, можуть змінюватися. У теорії зазвичай зустрічається протиставлення двох підходів до конфлікту, а саме підходів, заснованих на силових або мирних методах її розв'язання. При цьому під Силовими методами зазвичай маються на увазі збройні засоби боротьби, а під мирними - Переговори, тобто мирні засоби у вузькому значенні слова (без урахування правових процедур) Силкові та мирні методи співвідносяться з двома крайніми методами: боротьбою, що має озброєний характер, і Переговорами. Виділення в аналізі тільки цих крайніх методів - збройних і мирних - у багатьох випадках виправдано, особливо якщо взяти до уваги серйозну небезпеку, пов'язану з використанням збройних методів вирішення конфлікту в сучасному світі.

РОЛЬ ЗМІ У ВИСВІТЛЕННІ ГЕОПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ

- У сучасному суспільстві без участі ЗМІ не відбувається жоден конфлікт – чи є він "гарячою точкою", як Чечня, Афганістан, Ірак; чи являє він собою політичне протистояння, як газовий діалог між Україною та Росією; чи напружені стосунки Росії та Грузії. Більше того, засоби масової інформації вже давно є частиною, ба навіть – однією з фронтних ліній конфлікту. Кожен журналіст при всій претензії на об'єктивність діє в певному полі влади та заангажованості (політичної, етнічної чи редакційно-бюрократичної) [2]. ЗМІ, без перебільшення, мають владу роздути конфлікт своїми матеріалами, так і загасити його полум'я. Проблема цензури та самоцензури завжди стає перед журналістами під час висвітлення бойових чи політичних конфліктів. Прихильники цензури знаходять багато прикладів, коли репортажі в засобах масової інформації, особливо наживо, призвели до ескалації насильства. "У свободи слова є ціна, – вважає Андрій Черкізов, колишній голова прес-центру осетино-інгушського конфлікту. – Ця ціна – людське життя та кров. Цензура є порушення усіх законів. Але вона рятує життя людей, ненависть зростає не без нашої участі, не без участі журналістів". Однак спроби влади вводити цензуру стосовно точних, правдивих матеріалів чи спроби самих журналістів замовчувати факти, аби знизити рівень напруги, не просто не допомагають, а й мають зворотний ефект. Спроби обійти такі інциденти мовчанням або представити їх в іншому світлі можуть лише підірвати довіру до ЗМІ. Адже замовчування інформації про конфлікт лише стимулює апетит публіки. Цензура спричиняє зростання впливу альтернативних джерел інформації: пропагандистських видань чи чуток, що можуть завдати ще більше шкоди справі врегулювання конфлікту.

ЖУРНАЛІСТИКА КОНФЛІКТУ: ПРИНЦИПИ ТА ПРАВИЛА

- Сьогодні політичні, ідеологічні та геополітичні погляди формуються у значної частини суспільства винятково на основі телекомунікацій. Медіаобраз фактично є атомарним синтезом, в якому зосереджено відразу кілька підходів: етнічний, культурний, ідеологічний, політичний. Інформаційний репортаж з будь-якої гарячої точки, про яку нічого не відомо мешканцеві, наприклад, Києва, має за максимально короткий час надати географічний, історичний, релігійний, економічний, культурний та етнічний профіль регіону, а також розставити акценти на події. Таким чином, мас-медіа у сучасному суспільстві відіграють не лише допоміжну роль, а й стають потужним чинником, здатним впливати на історичні долі народів . І основне завдання, що постає перед кожним журналістом, який береться за висвітлення проблемної, конфліктної теми, схоже на основну професійну етичну норму лікаря не нашкодити.

БЕЗПЕКА ЖУРНАЛІСТІВ: ПОРАДИ. ПОРАДИ ЖУРНАЛІСТАМ ПЕРЕД ПОЇЗДКОЮ В АТО

- *«Журналіст не повинен брати до рук зброю. Ваша зброя — це камера, мікрофон, диктофон»*
- *«Майте два види запису. Беріть одну професійну телекамеру, іншу — маленьку, легку. По-перше, це буде запасна можливість фіксації всього, по-друге, ви можете дати її військовим. Вас не всюди візьмуть із собою, але камеру заберуть і зафільтрують для вас кадри. В нагоді стане і GoPro»*
- *«Під час зйомки не можна робити загальних планів і панорам. Навіть якщо якась деталь здається вам неважливою, це не значить, що так насправді є. Деталі в кадрі можуть видати локацію»*
- *«Перед поїздкою треба, перш за все, застрахувати своє життя, майно. Оформити офіційне відрядження у ЗМІ по місцю роботи, вивчити національні та міжнародні засади роботи журналіста під час військових конфліктів. Медичне обстеження треба пройти обов'язково, включаючи рентген, та оформити його як медичний висновок. Не забути про щеплення»*
- *«Журналіст має орієнтуватися в місцевості, читати карти, вміти надавати першу медичну допомогу. Причому ці дії мають бути доведені до автоматизму, бо в гострих ситуаціях всі знання кудись моментально зникають. Обов'язково почистіть перед поїздкою свій телефон, приберіть усі повідомлення й номери, які можуть нашкодити вам або вашим близьким. Але при цьому не можна лишати телефон абсолютно "чистим", бо це теж може викликати підозру»*
- *«Для записів використовуйте тільки простий олівець і звичайний папір. Якщо зроблені кульковою ручкою записи впадуть у воду, намокнуть під дощем чи у тумані, все розмокне і попливе. Диктофон — техніка, яка може зламатися чи розбитися і ви втратите інформацію. А графіт — вічний, тому навіть на кораблях бортовий журнал заповнюють виключно олівцями».*
-

ДЖЕРЕЛА

- Словник-довідник термінів з конфліктології / Під ред. проф. М. І. Пірен, проф. Г. В. Ложкіна. — Київ-Чернівці, 1995.
- Здесенко А. П. Конфліктологія: навчальний посібник — Д.: ДДУ, 1996 р. — 112 с.
- Запрудский Ю. Г. Социальный конфликт (политологический анализ). — С. 87.
- Политология. Учебное пособие для студентов. Тульский государственный педагогический университет им Л. Н. Толстого, 2001 г.